

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
M	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติการทดสอบจากการแจกแจงแบบ t
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
F	แทน	ค่าสถิติการทดสอบจากการแจกแจงแบบ F
df	แทน	Degrees of freedom ชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลรวมของกำลังสอง
MS	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวน
Residual	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน
Total	แทน	ผลรวม
กลุ่มทดลอง	แทน	กลุ่มที่เข้าร่วมฝึกตาม โปรแกรมพฤติกรรมกล้าแสดงออก
กลุ่มควบคุม	แทน	กลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมฝึกตาม โปรแกรมพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง “ผลของโปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่มีต่อความวิตกกังวล และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กค้อยโอกาส” ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวล และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการฝึกตาม โปรแกรมพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวล และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของระหว่างกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกตาม โปรแกรมพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงการแจกแจงความถี่ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของเด็กด้อยโอกาส และอายุ

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มทดลอง (N = 8)	กลุ่มควบคุม (N = 9)
ประเภทของเด็กด้อยโอกาส		
เด็กชนกลุ่มน้อย	3	4
เด็กที่อยู่ในครอบครัวยากจนมาก	2	2
เด็กกำพร้า	1	3
เด็กจากสถานพินิจฯ	1	-
เด็กที่มีการเลี้ยงดูไม่เหมาะสม	1	-
อายุ		
12 ปี	2	1
13 ปี	2	3
14 ปี	3	3
15 ปี	1	2

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กด้อยโอกาสเพศชายในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 17 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 8 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 9 คน อายุของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 12 -15 ปี เมื่อพิจารณาตามประเภทของเด็กด้อยโอกาสแล้ว พบว่าเด็กด้อยโอกาสส่วนมากเป็นเด็กชนกลุ่มน้อย รองลงมาได้แก่ เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ยากจนมาก และเด็กกำพร้าตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวล และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการฝึกตาม โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ ความวิตกกังวลประจำตัว และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการฝึกตาม โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก

กลุ่ม	N	ความวิตกกังวลต่อสถานการณ์			ความวิตกกังวลประจำตัว			การเห็นคุณค่าในตนเอง		
		M	S.D.	t	M	S.D.	t	M	S.D.	t
ทดลอง	8	48.125	7.239	.565	47.875	3.226	1.052	60.250	7.516	.194
ควบคุม	9	46.333	5.831		45.333	6.103		59.333	11.269	

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ก่อนการเข้ารับการฝึกตาม โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ ความวิตกกังวลประจำตัว และคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ ความวิตกกังวลประจำตัว และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการฝึกตาม โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก

คะแนน	N	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
		M	S.D.	M	S.D.	
ความวิตกกังวลต่อสถานการณ์	8	48.125	7.239	40.000	8.684	4.110*
ความวิตกกังวลประจำตัว	8	47.875	3.226	44.500	5.070	1.852*
เห็นคุณค่าในตนเอง	8	60.250	7.516	65.750	11.285	-2.004*

* P < .05

จากตารางที่ 3 แสดงว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกตาม โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกมีคะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ คะแนนความวิตกกังวลประจำตัวหลังจากการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง และคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองหลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ ความวิตกกังวลประจำตัว และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการฝึกตามโปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก

คะแนน	N	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
		M	S.D.	M	S.D.	
ความวิตกกังวลต่อสถานการณ์	9	46.333	5.831	45.222	7.207	0.547
ความวิตกกังวลประจำตัว	9	45.333	6.103	45.333	6.557	0.000
เห็นคุณค่าในตนเอง	9	59.333	11.269	61.555	13.667	-0.778

จากตารางที่ 4 แสดงว่า กลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้รับการฝึกตามโปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกมีคะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ ความวิตกกังวลประจำตัว และคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ก่อนและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ ความวิตกกังวลประจำตัว และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการฝึกตามโปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก

กลุ่ม	N	ความวิตกกังวลต่อสถานการณ์			ความวิตกกังวลประจำตัว			การเห็นคุณค่าในตนเอง		
		M	S.D.	t	M	S.D.	t	M	S.D.	t
ทดลอง	8	8.125	5.591	2.462*	3.375	5.153	1.102	5.500	7.764	.822
ควบคุม	9	1.111	6.091		0.000	7.158		2.222	8.569	

* P < .05

จากตารางที่ 5 แสดงว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลต่างของคะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์หลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลต่างของคะแนนความวิตกกังวลประจำตัว และผลต่างของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองก่อนและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลและความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง หลังการฝึกตาม โปรแกรมพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ ความวิตกกังวลประจำตัว และคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองหลังการฝึกตาม โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนก่อนการฝึกตาม โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดง ออกเป็นตัวแปรร่วม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
คะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ หลังรับการฝึก				
Covariates คะแนนก่อนรับการฝึก	1	445.227	445.227	12.508*
Main Effects กลุ่มตัวอย่าง	1	187.157	187.157	5.258*
Model	2	560.730	280.365	7.877*
Residual	14	498.328	35.595	
Total	16	1059.059		
คะแนนความวิตกกังวลประจำตัว หลังรับการฝึก				
Covariates คะแนนก่อนรับการฝึก	1	60.264	60.264	1.819
Main Effects กลุ่มตัวอย่าง	1	13.615	13.615	0.411
Model	2	63.205	31.602	0.954
Residual	14	463.736	33.124	
Total	16	526.941		
คะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง หลังรับการฝึก				
Covariates คะแนนก่อนรับการฝึก	1	1376.388	1376.388	19.091*
Main Effects กลุ่มตัวอย่าง	1	45.707	45.707	.634
Model	2	1450.901	725.450	10.062*
Residual	14	1009.334	72.095	
Total	16	2460.235		

* P < .05

ตารางที่ 6 แสดงว่าคะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมนั้น คะแนนก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีอิทธิพลร่วมกันต่อคะแนนหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อควบคุมอิทธิพลคะแนนความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มก่อนการทดลอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความวิตกกังวลต่อสถานการณ์หลังจากการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่คะแนนความวิตกกังวลประจำตัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีคะแนนหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมนั้น พบว่าคะแนนก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีอิทธิพลร่วมกันต่อคะแนนหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มก่อนการทดลองแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ